

5. postna nedelja – leto A

Lazarjeva smrt

Bil pa je neki bolnik, Lazar iz Betanije, iz vasi Marije in njene sestre Marte. Marija je bila tista, ki je Gospoda mazilila z dišavnim oljem in mu obrisala noge s svojimi lasmi. Njen brat Lazar je bil bolan. Sestri sta tedaj poslali Jezusu sporočilo: »Gospod, glej, tisti, ki ga imaš rad, je bolan.« Ko je Jezus to slišal, je rekel: »Ta bolezen ni za smrt, ampak v Božje veličastvo, da bo po njej poveličan Božji Sin.« Jezus pa je ljubil Marto, njeno sestro in Lazarja. Ko je torej slišal, da je bolan, je ostal še dva dni v kraju, kjer je bil. Nato je rekel učencem: »Pojdimo spet v Judejo.« Učenci so mu dejali: »Rabi, pravkar so te hoteli Judje kamnati, pa greš spet tja?« Jezus je odgovoril: »Ali nima dan dvanajst ur? Če kdo hodi podnevi, se ne spotakne, ker vidi luč tega sveta; če pa kdo hodi okrog ponoči, se spotakne, ker v njem ni luči.« To je rekel, in nato jim je dejal: »Naš prijatelj Lazar spi, vendar grem, da ga zbudim.« Učenci pa so mu rekli: »Gospod, če spi, bo ozdravel.« Jezus je govoril o njegovi smrti, oni pa so mislili, da govori o navadnem spanju. Tedaj jim je Jezus povedal odkrito: »Lazar je umrl. Zaradi vas pa se veselim, da nisem bil tam, da boste verovali. A pojdimo k njemu!« Tomaž, ki se je imenoval Dvojček, je tedaj rekel součencem: »Pojdimo še mi, da umremo z njim!«

Jezus je vstajenje in življenje

Ko je torej Jezus prišel, je odkril, da je Lazar že štiri dni v grobu. Betanija pa je blizu Jeruzalema, približno petnajst stadijev od njega. Veliko Judov je prišlo k Marti in Mariji, da bi ju tolažili zaradi njenega brata. Ko je Marta slišala, da prihaja Jezus, mu je šla naproti; Marija pa je sedela doma. Marta je tedaj rekla Jezusu: »Gospod, ko bi bil ti tukaj, bi moj brat ne umrl; a tudi zdaj vem, da ti bo Bog dal, kar koli ga zaprosiš.« Jezus ji je rekel: »Tvoj brat bo vstal.« Marta mu je dejala: »Vem, da bo vstal ob vstajenju poslednji dan.« Jezus ji je rekel: »Jaz sem vstajenje in življenje: kdor vame veruje, bo živel, tudi če umre; in vsakdo, ki živi in vame veruje, vekomaj ne bo umrl. Veruješ v to?« Odgovorila mu je: »Da, Gospod. Trdno verujem, da si ti Mesija, Božji Sin, ki prihaja na svet.«

Jezus joka

In ko je to rekla, je odšla in poklicala Marijo, svojo sestro. Skrivaj ji je dejala: »Učitelj je tukaj in te kliče.« Ko je ta to slišala, je hitro vstala in mu šla naproti. Jezus še ni prišel v vas; še vedno je bil na kraju, kjer mu je prišla naproti Marta. Judje, ki so bili pri njej v hiši in jo tolažili, so videli, da je Marija hitro vstala in odšla ven. Stopili so torej za njo, ker so mislili, da je šla h grobu, da bi tam jokala. Marija je prišla tja, kjer je bil Jezus. Ko ga je zagledala, mu je padla k nogam in mu rekla: »Gospod, ko bi bil ti tukaj, bi moj brat ne umrl.« Ko je Jezus videl, da joka in da jokajo tudi Judje, ki so prišli z njo, je bil v duhu pretresen in se je vznemiril. In dejal je: »Kam ste ga položili?« Rekli so mu: »Gospod, pridi in poglej!« Jezus se je zjokal. Judje so tedaj govorili: »Glejte, kako ga je imel rad.« Nekateri izmed njih pa so dejali: »Ali ni mogel on, ki je slepemu odprl oči, tudi storiti, da bi ta ne umrl?«

Lazar oživi

Jezus je bil v sebi spet pretresen in je šel h grobu. Bila je to votlina in pred njo je bil prislonjen kamen. Jezus je rekel: »Odstranite kamen!« Marta, sestra umrlega, mu je dejala: »Gospod, že ima zadah, saj je četrti dan mrtev.« Jezus ji je rekel: »Ti mar nisem rekel, da boš videla Božje veličastvo, če boš verovala?« Odstranili so torej kamen; Jezus pa je vzdignil oči in rekel: »Oče, zahvaljujem se ti, ker si me uslišal. Jaz sem vedel, da me vselej uslišiš, toda zaradi množice, ki stoji okrog mene, sem rekel, da bi verovali, da si me ti poslal.« In ko je to izrekel, je zaklical z močnim glasom: »Lazar, pridi ven!« In umrli je prišel ven. Noge in roke je imel povezane s povoji in njegov obraz je bil ovit s prtom. Jezus jim je rekel: »Razvežite ga in pustite, naj gre!«

Judovski voditelji sklenejo Jezusa umoriti

Veliko Judov, ki so prišli k Mariji in videli, kaj je storil, je začelo verovati vanj. Jn 11,1-45

Jezusova drža

Današnja nedelja je tiha. Tiha, ker se bliža Jezusovo trpljenje, da bi se ob njem ustavili. Tiha pa tudi zato, da bi premislili, kje smo s svojimi sklepi, kaj se je v naših odnosih spremenilo, kam nas je pripeljal post. Tiha torej, ker potrebujemo tišino!

Odnosi so zapleteni. Nikoli ni vse prav! Redko so stvari takšne, kot si jih je zamišljal Bog.

Poglejmo današnji evangelij. Jezus je obdan z apostoli in se odpravi v hišo prijateljev. In kako so tekli pogovori? So prijatelji razumeli, kaj Jezus razmišlja in kako se odloča? So razmišljali tako kot on?

Ko mu Marija in Marta sporočita, da je brat Lazar bolan, verjetno vsi pričakujejo, da se bo hitro odpravil v Betanijo. Pa to res stori? Ne, še dva dni ostane v kraju, kjer je bil.

Ko si verjetno že vsi predstavljajo, da Jezus ne bo odšel v Betanijo, se On odloči oditi tja. In kaj mu rečejo apostoli? »Rabi, pravkar so te hoteli Judje kamnati, pa greš spet tja?« Torej jih Jezus spet preseneča.

Če nadaljujemo. Ko Jezus ugotavlja: »Naš prijatelj Lazar spi, vendar grem, da ga zbudim.« si učenci mislijo: »Gospod, če spi, bo ozdravel.« torej ga pusti pri miru, naj spi. A Jezus spet misli drugače. Gre, da ga zbudi. In ko reče, da je Lazar umrl, in razmišlja o vstajenju, Tomaž pravi: »Pojdimo še mi, da umremo z njim!«

Marta in Marija sta vzorni vernici. A tudi pri njima gre njuna logika vedno navzkriž z Jezusovo. Ko verujeta, v Jezusovo moč, da bi ga lahko obudil, pa se to ne zgodi, verjameta, da bo tako ostalo. Jezus pa se tokrat ne sprijazni s smrtjo, ampak Lazarja obudi. Spet preseneča!

Še naprej preseneča, ko hoče Lazarja srečati in želi, da oprejo grob. Če je Lazar v grobu, ga pustimo, saj že trohni, si mislijo prijatelji.

Jezus razmišlja in deluje vedno drugače, kot si predstavljajo njegovi prijatelji. Kaj nam lahko ta odlomek sporoči? Da se moramo Jezusu povsem približati, se združiti z njim v molitvi, razmišljanju Božje besede in v evharistiji, da bi lahko dojeli, kaj naj storimo in kako naj razmišljamo. Brez njega, smo slepi in hromi. Ne dosežemo njegove modrosti in je ne moremo imeti v oblasti. Potrebujemo Njega, da prav Njega, da bi lahko živeli polno, da bi naši odnosi bili resnično Božji.

Danes, na peto postno nedeljo, pogledjmo, kako nas je Jezus po Božji besedi peljal skozi postni čas do danes, s kom vse je stopal v odnos in kako je odgovarjal, da bi tudi mi z Njim znali živeti naše odnose:

na prvo postno se je srečal s hudičem in odgovarjal na skušnjave,
na drugo se je na gori spremenjenja srečal s predstavniki Stare zaveze – z Mojzesom in z Elijem,
na tretjo se je srečal s Samarijanko – tujko,
na četrto se je soočal s svojimi nasprotniki, ker je ozdravil sleporojenega,
danes pa se je srečal s prijatelji.

V vseh teh nedeljah nam kaže, kako naj živimo in kako naj uravnavamo svoje odnose. Prav na kratko se ustavimo, kakšen je v teh odnosih Jezus in kakšni smo pogosto mi:

Jezus na skušnjave odgovarja z Božjo besedo, mi pa se zanje še zmenimo ne ali pa se zdijo dobra ponudba: Zakaj pa ne bi iz kamna naredili kruh?!

Jezus po pogovoru z Mojzesom in Elijem vabi v dolino in ve da bo trpel, apostol Peter pa bi postavil šotore in ostal tam, v ugodju tradicije.

Jezus se s tujko brez zadrege pogovarja in ji želi prinesiti odrešenje, apostoli pa jo prezirajo.

Jezus se pred nasprotniki umakne, ker ve, da ne more ničesar storiti, starši pa se izgovarjajo iz koristi. Ko pride čas, Jezus nastopi, starši pa se skrijejo.

Jezusa tudi v prijateljstvu ne ugajaj, ampak izpolnjuje Očetovo voljo. Apostoli pa spet gledajo na svojo korist.

Čudoviti zgledi, ki nam lahko dajo misliti. Jezusa pa bomo zmogli posnemati le, če bo naša povezanost z njim resnično trdna. Naj k temu teži ves naš 'tih teden'.